

[Socialministeren]

Jeg tror, jeg over for fru Grethe Philip har understreget, hvad der er hovedindholdet i momsforslagene, nemlig til enhver tid fuld kompensation for den stigning, der kommer i momsen.

Så skal jeg meget kort sige til hr. Tyroll, at han brugte hovedparten af sin tid til at drøfte andet end disse kompensationsforslag, og det må han ikke forlange at jeg skal gå ind på. Jeg skal kun nævne to ting, som hr. Tyroll gjorde overordentlig meget ud af.

Den ene var efterlønnen, som hr. Tyroll havde en imponerende evne til ligesom at få til at se lidt latterlig ud. Jeg deler ikke den opfattelse. Jeg mener, at det er en værdifuld social og arbejdsmarkedsmæssig landvinding, som vi får gennemført, så vidt jeg er vidende om det i løbet af næste folketingssamling, forhåbentlig også med hr. Tyrolls bistand.

Den anden er mere en pudsighed. Hr. Tyroll prøvede gentagne gange at gøre udtrykket »træsko« til noget komisk. Heller ikke den opfattelse deler jeg, men hr. Tyroll og jeg har måske en forskellig baggrund i forhold til mennesker, der færdes i træsko.

Jørgen Junior (FP):

Jeg forstår nu på ministeren, at satsen 20¹/₄ pct. er foreslået fra regeringens side. Jeg forstår også, at denne sats er den, der forventes at blive vedtaget. Men så føler jeg mig ikke fuldkommen klar over, hvorvidt svaret især til fru Grethe Philip om, at regeringen vil sørge for, at der under alle omstændigheder er fuld kompensation for momsforhøjelsen, skal opfattes på den måde, at regeringen kommer med et nyt, et ændret kompensationsforslag, hvis de 20 pct., som dog officielt er det, der i dag herinde er det, der forventes som den nye momssats, bliver aktuelt. Med andre ord, hvis der ikke bliver flertal for det ændringsforslag, som socialministeren er bekendt med er ved at blive stillet under skatteudvalgets behandling, vil der så komme et nyt forslag, et ændringsforslag, såfremt det bliver 20 pct. alligevel?

Ud over dette ene spørgsmål har jeg ikke flere spørgsmål at stille, men er fuldt tilfreds med ministerens svar.

Palle Simonsen (KF):

Jeg forstod på socialministeren, at han havde opfattet mine bemærkninger som en

vis form for drilagtighed. Jeg vil sige, at det var der måske nok lidt om i forbindelse med det, der vedrører tilblivelsen, det skal jeg komme tilbage til, men ikke hvad angår dette om, hvorvidt momsen bliver 20 pct. eller 20¹/₄ pct.

Jeg er glad for, at socialministeren nu har kunnet oplyse folketingset om, at der her i eftermiddag er tilgået skatte- og afgiftsudvalget et ændringsforslag fra regeringen. Men jeg vil dog godt understrege, at det i virkeligheden efter min mening er alvorligt for den måde, som folketingset arbejder på, at regeringen giver os meget vanskelige arbejdsvilkår, når vi efter en lang debat i formiddags om momsforhøjelsen ikke får én eneste information om, hvorvidt der kommer et sådant ændringsforslag, og når vi så går til første behandling af disse lovforslag uden at kende præmisserne. Det vil jeg gerne sætte en meget kraftig streg under. Det mener jeg faktisk er meget dårlige vilkår at byde folketingset. Nu har vi altså fået bekræftet fra socialministeren, at ændringsforslaget er tilgået skatte- og afgiftsudvalget, og hvad der så i øvrigt vil ske, kan vi jo overlade til folketingset videre beslutning.

Hvad angår det andet spørgsmål om, hvornår spørgsmålet om de sociale kompensationer er kommet ind i billedet, forstår jeg nu – og det er da interessant for historiskrivningen – at det første gang er diskuteret på det første ministermøde, som den nye regering har afholdt. Så kan man opfatte det på to måder, og det bliver det måske svært at få et svar på. Det kan opfattes sådan, at det var glemt, men det tør jeg faktisk ikke tro på, for som jeg sagde i mit første indlæg, så betragter jeg de ministre, der har deltaget i forhandlingerne, som så rutinerede, at de dårligt kan have glemt det. Derfor vil jeg nok tro, at det, der er sandheden i denne sag, er det, som jeg også refererede hr. Ellemann-Jensen for, at det i virkeligheden har været tilfældet, at socialdemokratiet og venstre var enige om, at der denne gang ikke skulle ydes sociale kompensationer.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Når jeg tager ordet, så er det, fordi jeg faktisk sad og blev lidt stødt på manchetterne, og hvorfor jeg blev det, skal jeg forklare.